

at omtale de Bestemmelser, som jeg savner i Lovforslaget. Der frembyder sig da saaledes for det Første det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes ved Protokolføringen. Ved Forligelsescommissionen i Kjøbenhavn føres Protokollen af en særlig Skriver, i Kjøbstæderne af Byfriveren, og paa Landet hedder det sig, at Protokollen føres af Forligelsescommissionen selv, eller dens Fuldmægtig. Naar Forligelsescommissionen bestod af flere end 2 Medlemmer, vilde jeg ansee en Bestemmelse desangaaende for mindre nødvendig, idet det kunde afgjøres ved Stemmesleerhed, hvem der skulde føre Protokollen; men naar der kun var 2 Medlemmer i Forligelsescommissionen, er der Ingen, som kan afgjøre den Strid, der kunde opstaae om, hvem der skal føre Protokollen. Jeg har tænkt mig, at Amtsraadet første Gang kunde bestemme, hvem der skulde føre Protokollen, og derefter kunde det senere bestemmes, at det yngste Medlem af Forligelsescommissionen for Fremtiden skulde føre Protokollen.

Dernæst savner jeg en Bestemmelse om, hvorvidt de, der udnævnes til Medlemmer af Forligelsescommissionen, have at aflægge Eed, eller ikke. Efter den nu bestaaende Lovgivning skulle de, der tage Sæde i Forligelsescommissionen, navnlig i Kjøbstæderne, aflægge en Eed, hvortil Formularen findes i Fordn. af 10de Juli 1795, og ved et Cancellirefuldair er der indskærpet, at den samme Eed skal aflægges af den, som uden at være Embedsmand bestikkes til at være Commissair paa Landet. Jeg skal henstille til de ærede Forslagsstillere, hvorvidt de maatte finde Bestemmelser herom nødvendige eller hensigtsmæssige. Der findes heller ikke i Lovforslaget udtaalt Noget om Forkyndelsesmaaden af Klager til Forligelsescommissionen. Man kunde vel sige, at der derom maa gjælde det Samme, som efter den bestaaende Lovgivning, men jeg skal tillade mig at bemærke, at der i Fordn. af 10de Juli 1795 ikke findes nogen Bestemmelse derom; derimod er ved et Rescript den Bestemmelse, som ved Fordn. af 20de Januar 1797 blev indført i Norge, bestemt ogsaa at skulle gjælde for Danmark, og det forekommer mig, at en Lov, der i en

saar væsentlig Grad forandrer det hele Forligssvansen, bør indeholde en udtryffeligt Bestemmelse derom. Det kunde navnlig ogsaa være hensigtsmæssigt, at der i Loven blev optagen en Anviisning om, hvorledes der skulde forholdes med Klagers Affattelse. De ærede Forslagsstillere ere gaaede ud fra, at Klagerne ere skriftlige. I § 4 siges det nemlig, at Forligsklager kunne indgives til hvilket som helst af Commissionens Medlemmer. Jeg skal imidlertid tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at i Tryk af 10de Juli 1795 er det ogsaa tilføjet at fremsætte mundtlige Klager, og jeg finder, at det er hensigtsmæssigt, eller idetmindste til stor Lettelse for Almuesfolk, at de for yedkommende Forligelsescommissair mundtlig kunde fremsøre, hvad de have at andrage, men det synes mig da ogsaa hensigtsmæssigt, at der gives Anviisning om, hvorledes der derefter skal forholdes med Klagens skriftlige Udfærdigelse.

Dernæst savner jeg ogsaa i Lovforslaget en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar en af Commissairerne ikke kan deeltage i Forligsmæglingen, deels paa Grund af sin Stilling til Sagen, deels paa Grund af sin Stilling til Parterne. Efter Forordningen af 10de Juli 1795 gjælder der for Kjøbstæderne den Bestemmelse, at i saa Tilfælde aftræder den Forligelsescommissair, som ikke er istand til at forestaae Mæglingen, paa Grund af sin Stilling til Sagen eller Parterne, og Forligsmæglingen foretages da enten alene af den tilbageblivende Commissair, eller i Forbindelse med en Mand, han selv udnævner. Jeg skal henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke maatte finde det hensigtsmæssigt, at en saadan Bestemmelse ogsaa bliver anvendelig for Landet. Fremdeles savner jeg en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Delingen af Gebyrerne ved Forligsmæglingen. Som bekendt erlægges der Gebyr ved Sagens Behandling ved Forligelsescommissionen, og med Hensyn til Delingen deraf er det for Kjøbstæderne bestemt, at Protocolføreren tager $\frac{1}{3}$, og Resten deles imellem Commissairerne. Eftersom der paa Landet hidtil kun har været En, der har havt Sæde i Forligelsescommissionen, be-